

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218109
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712218109.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni M. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., B. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátskej kancelárie ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 82,29 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/12/2013-50 z 25. 02. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Vedľajší účastník na strane odporkyne je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur na účet jeho právneho zástupcu spoločnosti TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka ako podaný neoprávnenou osobou. Odpor je riadnym opravným prostriedkom proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je podľa § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) oprávnený len odporca. Občiansky súdny poriadok dáva oprávnenie vedľajšiemu účastníkovi iba podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu (§ 201 ods. 1 O. s. p.), nie však odpor proti platobnému rozkazu podľa § 172 ods. 1 O. s. p.. Vedľajší účastník podal odpor po uplynutí zákonom stanovenej lehoty bez súhlasu odporkyne. Dôvodom na odmietnutie odporu bolo aj jeho oneskorené podanie.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že lehota na podanie odporu vedľajším účastníkom je limitovaná lehotou hlavného účastníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/234/2004 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe č. 5/2007 pod publikačným č. 63/2007 vyslovil záver, že vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia. Doručujú sa mu preto v konaní aj všetky rozhodnutia, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. Pri akceptácii názoru okresného súdu o obmedzení lehoty vedľajšieho účastníka lehotou hlavného účastníka by zachovanie lehoty na opravný prostriedok záviselo napr. aj od aktivity či pasivity prvostupňového súdu doručiť rozhodnutie vedľajšiemu účastníkovi alebo aj od jeho vôle podržať odoslanie rozhodnutia v záujme ukončenia veci. Tvrdil, že vedľajšiemu účastníkovi plynie samostatná odvolacia lehota na podanie opravného prostriedku. Takýto záver vyplýva aj z českej právnej úpravy § 203 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. vystupuje v konaní na podporu účastníka spotrebiteľa, ktorý nedokáže posúdiť neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a nekalé obchodné praktiky dodávateľov, ani sa náležite v konaní proti uplatňovaným nárokom

brániť. Nečinnosť odporcu nemôže byť posudzovaná ako konkludentný súhlas s uplatneným nárokom, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorého navyiac od obrany odradzuje poučenie súdu v rozpore s § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov o tom, že z odporu proti platobnému rozkazu musí zaplatiť súdny poplatok. Vedľajší účastník chce naplniť cieľ Európskej únie pri ochrane spotrebiteľa. Súd mu v tom odmietnutím odporu bráni. K možnosti vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu vyjadril názor Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení z 27. 08. 2012 sp. zn. 2Obdo/27/2012 („Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Ak podá odvolanie a dovolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s týmto úkonom vyjadrí súhlas. V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany zamietnutý. Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. bude súd úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech.“).

Navrhol uznesenie okresného súdu ako nezákonné zrušiť.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril iba navrhovateľ. Postup prvostupňového súdu, ktorý oneskorene podaný odpor vedľajšieho účastníka odmietol, považoval za správny. Vedľajší účastník vstúpil do konania až po vydaní platobného rozkazu. Jeho lehota na podanie opravného prostriedku je limitovaná lehotou účastníka konania. K takémuto záveru dospel aj krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 9Co/70/2012, v ktorom uviedol: „ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. treba vykladať tak, že vedľajší účastník nemôže v čase, kedy vstúpi do konania, mať viac práv alebo viac povinností ako účastník, na ktorého strane sa chce konania zúčastniť“. Zdôraznil tiež, že odporkyňa bola v konaní nečinná a nárok priznaný platobným rozkazom žiadnym spôsobom nerozporovala. Vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy na podporu odporkyne, ale s odporkyňou v kontakte nebol. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník má právo podať odpor iba v tých prípadoch, kedy z hmotného predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Medzi odporkyňou a ju podporovaným vedľajším účastníkom nie je žiadny vzťah, preto možno odpor vedľajšieho účastníka považovať aj za odpor podaný neoprávnenou osobou. Krajský súd v Prešove v uznesení 5Cob/17/2012 aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 9Co/191/2012 dospeli k zhodnému záveru, že vedľajšiemu účastníkovi nebola rozhodnutím súdu ukladajúcim povinnosť hlavnému účastníkovi spôsobená žiadna ujma, preto nie je (ak nevyplýva žiadny spôsob vyrovnania ich vzťahu zo zákona) osobou oprávnenou na podanie opravného prostriedku. Uplatnil si právo na náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby spolu s paušálnou náhradou nákladov a s daňou z pridanej hodnoty vo výške 29,29 Eur.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v rozsahu odvolania vedľajšieho účastníka podľa ustanovení § 214 ods. 2 a § 212 ods. 1 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Návrh na začatie konania podal navrhovateľ na Okresný súd Zvolen 26. 10. 2012. Vo veci rozhodol okresný súd platobným rozkazom č. k. 21Ro/211/2012-21 z 30. 10. 2012. Platobný rozkaz bol doručený navrhovateľovi 09. 11. 2012, odporkyňa ho prevzala 08. 11. 2012. Oznámenie o vstupe do konania doručil vedľajší účastník na strane odporkyne Okresnému súdu Zvolen ako elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom 29. 11. 2012. Prvostupňový súd odoslal vedľajšiemu účastníkovi platobný rozkaz a návrh s prílohami 11. 01. 2013 a zásielku si prevzal právny zástupca vedľajšieho účastníka 17. 01. 2012. Odpor proti platobnému rozkazu doručil vedľajší účastník okresnému súdu ako elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom 18. 01. 2013. Svedčí o tom potvrdenka o prijatí na č. l. 43 spisu.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práva podľa osobitného predpisu.

Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 348/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade takzvaných spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

Podľa § 174 ods. 3 písm. a/, c/ O. s. p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný oneskorene a ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

Odporokyni začala lehota na podanie odporu ustanovená v § 172 ods. 1 O. s. p. na 15 dní podľa § 57 ods. 1 O. s. p. plynúť dňom nasledujúcim po doručení platobného rozkazu, t. j. dňom 09. 11. 2012. Posledný 15-ty deň tejto lehoty pripadol na 23. 11. 2012, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Dňa 24. 11. 2012 nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť. Vedľajší účastník oznámil okresnému súdu vstup do konania iba 29. 11. 2012, teda po právoplatnosti platobného rozkazu.

Názor navrhovateľa, že vedľajší účastník, ktorým je združenie na ochranu práv spotrebiteľa, môže podať odpor proti platobnému rozkazu len v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (§ 201 O. s. p.), nie je správny. Pri úvahe o oprávnení vedľajšieho účastníka podať opravný prostriedok v konaní je potrebné vychádzať z ustanovenia § 93 ods. 2 a 4 O. s. p.. Vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. môže podať odpor aj odvolanie popri hlavnom účastníkovi, ale aj samostatne. Takýto vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, ale jeho procesná legitímácia na podanie opravného prostriedku je obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. Odvolací súd je oboznámený s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/27/2012 z 27. 08. 2012 a nevidí rozpor rozhodnutia prvostupňového súdu s uvedeným rozhodnutím najvyššieho súdu. V uznesení 2Obdo/27/2012 aj najvyšší súd zdôraznil, že oprávnenie podať odvolanie a dovolanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník, na stranu ktorého sa pripojil. V prípade, že tento účastník nemá procesnú legitímáciu na podanie odvolania a dovolania, nemôže ju mať ani vedľajší účastník. V opačnom prípade by sa vedľajšiemu účastníkovi priznalo viac procesných práv než má účastník, na ktorého strane vystupuje.

Názor okresného súdu, že ak uplynutím zákonnej lehoty zanikla procesná legitímácia na podanie odporu odporokyni, zanikla aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý na strane tohto hlavného účastníka vystupoval, je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 27/2012 a s týmto názorom sa stotožňuje aj odvolací súd.

Názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/234/2004 z 01. 09. 2007 o plynutí samostatnej odvolacej lehoty vedľajšiemu účastníkovi bol vyslovený v čase, keď Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 2 upravoval iba jeden typ vedľajšieho účastníka. Od 15. 10. 2008 bola zavedená druhá skupina vedľajších účastníkov (právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu), ktorých lehota na podanie odporu a odvolania je viazaná na lehotu hlavného účastníka. Ak lehota uplynula hlavnému účastníkovi, neplynie ani vedľajšiemu účastníkovi podľa § 93 ods. 2 O. s. p. a jeho odpor a odvolanie je potrebné odmietnuť ako oneskorene podané. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Cdo/84/2012 z 26. marca 2013 vyslovil názor, že „právo vedľajšej účastníčky podať odvolanie v zmysle § 201 druhá veta O. s. p. nie je limitované odvolacou lehotou hlavného účastníka“. Tento záver sa vzťahuje iba k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý je charakterizovaný definíciou, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V súdnej veci žiadny spôsob vyrovnania vzťahu medzi odporkyňou a vedľajším účastníkom, ktorý na ich stranu vstúpil, nevyplýva. Vedľajší účastník je združením na ochranu práv spotrebiteľa, ktorý nemôže mať viac práv ako hlavný účastník. Ku dňu 24. 11. 2012 lehota na podanie odporu odporokyni uplynula. Bolo potom dôvodné odpor vedľajšieho účastníka ako oneskorene podaný odmietnuť.

Vedľajší účastník nebol oprávnenou osobou na podanie odporu proti platobnému rozkazu, ale z iných dôvodov, než uvádza okresný súd vo svojom rozhodnutí. Ak má vedľajší účastník podľa § 93 ods. 4 O. s. p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník, môže podať aj odpor proti platobnému rozkazu napriek tomu, že v § 172 ods. 1 nie je výslovne uvedené, že odpor proti platobnému rozkazu okrem odporcu môže podať aj vedľajší účastník. Z dôvodu, že úkony vedľajšieho účastníka nemôžu podľa § 93 ods. 4 O. s. p. odporovať úkonom účastníka k podaniu tohto opravného prostriedku vedľajším účastníkom vymedzeným v § 93 ods. 2 O. s. p. sa vyžaduje súhlas hlavného účastníka. V súdnej veci ale Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nezískalo postavenie vedľajšieho účastníka a preto nie je oprávnenou osobou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Jeho oznámenie o vstupe do konania bolo okresnému súdu doručené až po tom, ako platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen nadobudol právoplatnosť a vec bola právoplatne skončená. Oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania nevyvolalo žiadne účinky.

Navrhovateľ v odvolacom konaní uspel. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 Eur ako odmenu za 1 úkon právnej služby spolu s paušálnou náhradou nákladov podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb navýšenú o daň z pridanej hodnoty. Odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi iba vo výške 19,33 Eur ako odmenu za 1 úkon právnej služby uskutočnený podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu), k úkonu patrí advokátskej spoločnosti náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100-iny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky v sume 7,81 Eur. Zo súčtu týchto súm $8,30 + 7,81 = 16,11$ Eur sa vypočíta daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, o ktorú sa podľa § 18 ods. 3 vyhlášky odmena a náhrady v prípade, že je zástupca účastníka platiteľom dane z pridanej hodnoty, navýšia. Daň z pridanej hodnoty predstavuje 3,22 Eur. Odmena, režijný paušál a DPH spolu sú 19,33 Eur, ktoré je podľa § 149 ods. 1 O. s. p. vedľajší účastník, ktorý vznik týchto trov navrhovateľovi zaviniel, povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.